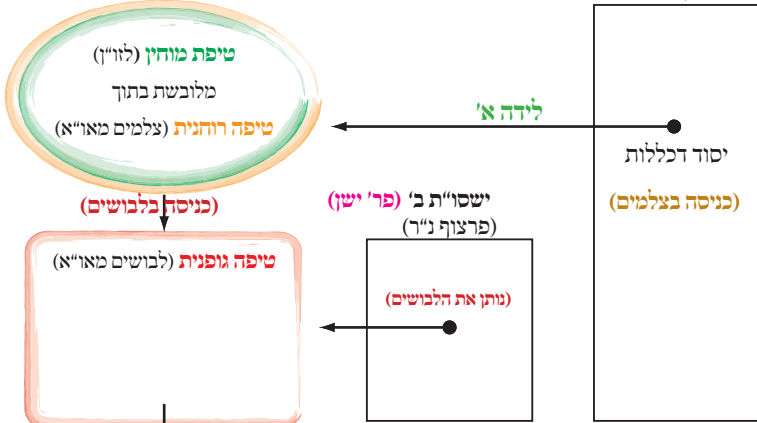

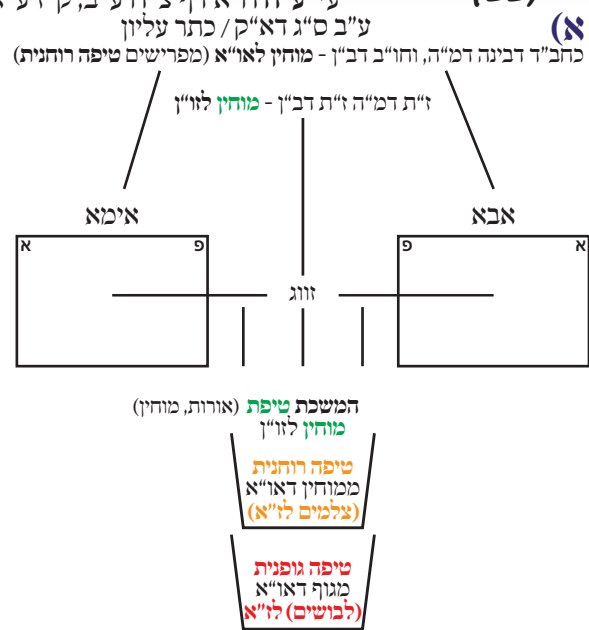
סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

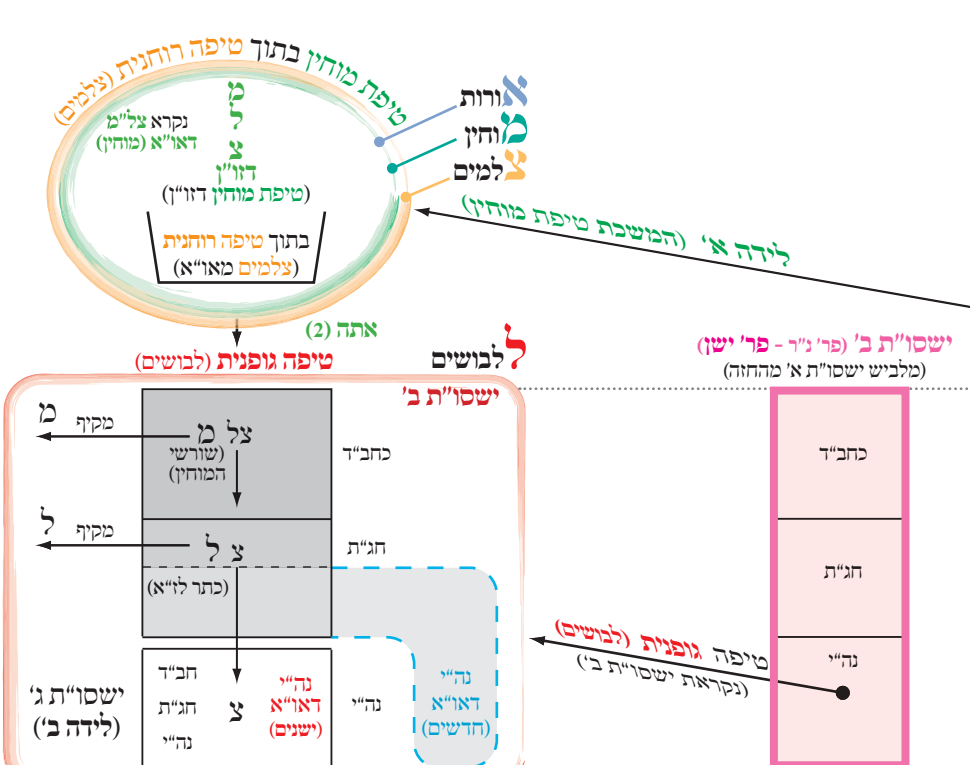
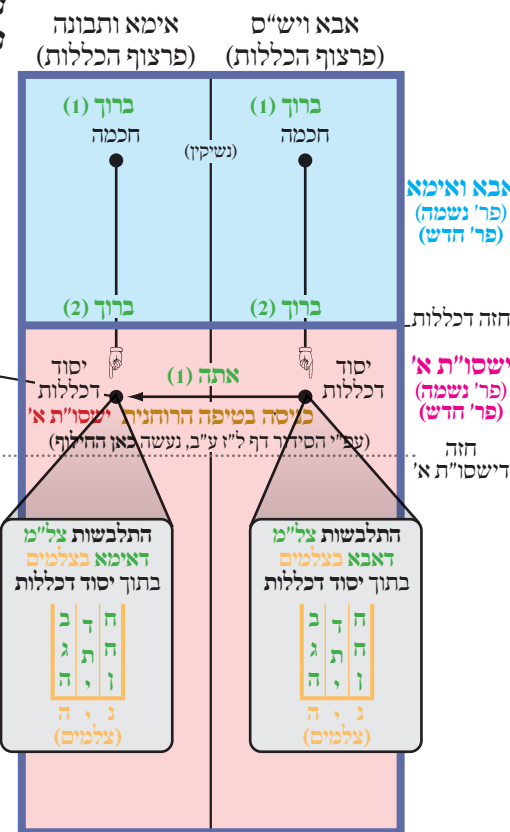
ב פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

ב' פעולות מרכזיות:
א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

ג ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

כלים

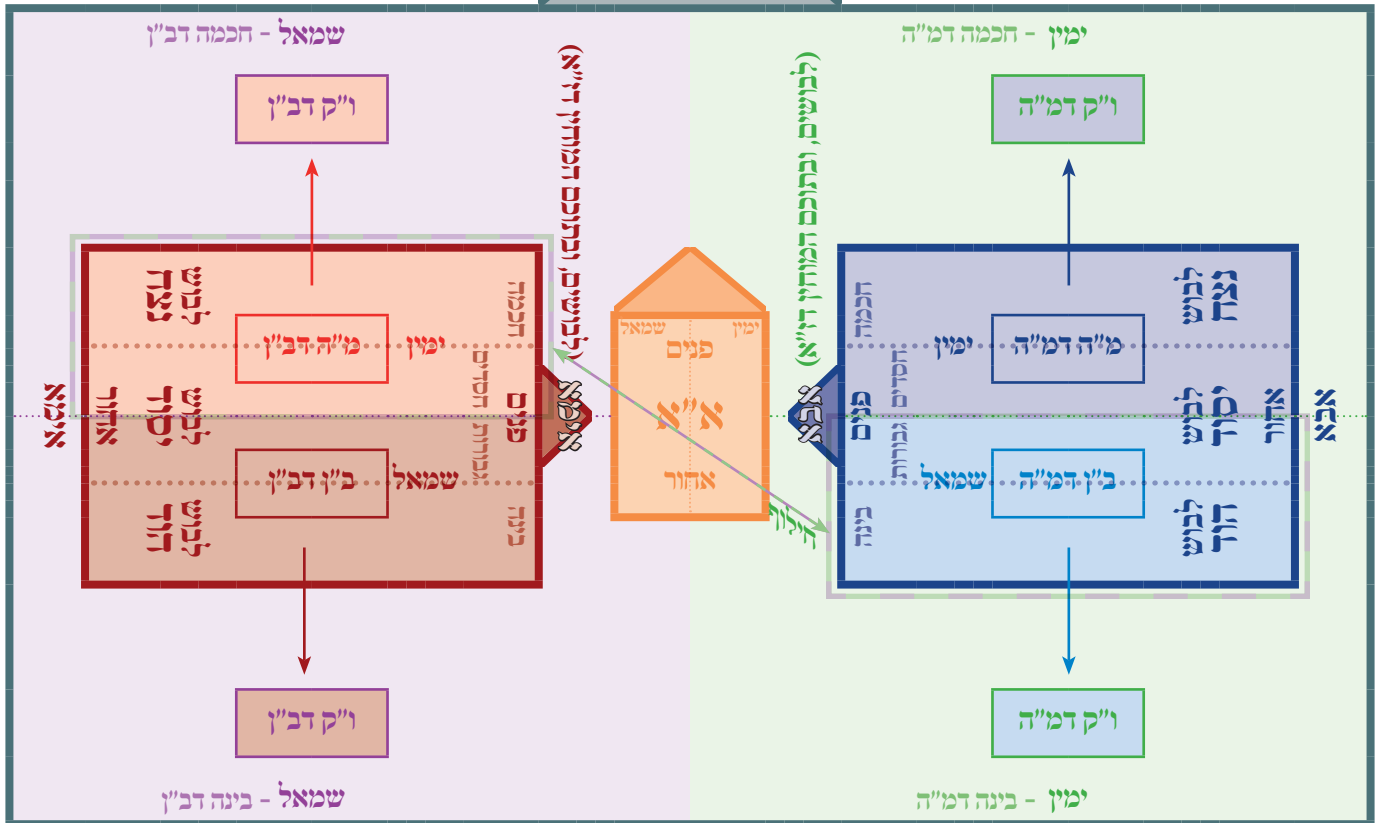
הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיסודות ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י החדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כי.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י)	ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י - תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלקי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזו"ן בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

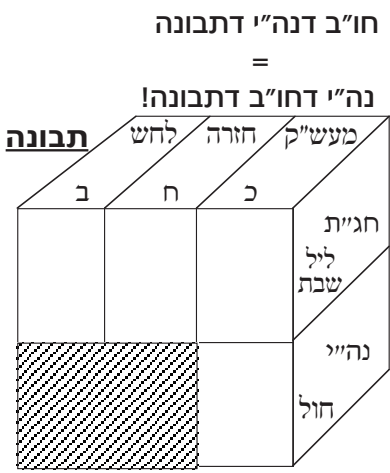
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד ע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז ע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"ף יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"ף</p>	<p>חזרה</p> <p>מקו"ף</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>מעש"ק</p> <p>מקו"ף</p>

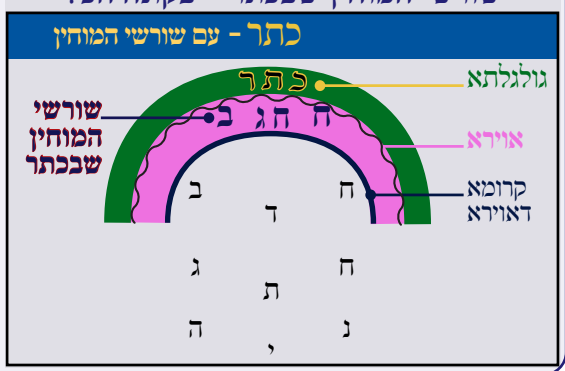
עיוור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י	א"א	בינה
חכמה יעקב רחל	בינה	חכמה יש"ס תבו'	בינה	חכמה	נוק' דא"א	א"א	א"א
חסד'י גבו'		חסד'י גבו'		חסדים	גבורות	מורים	מורים
שים שלום		שים שלום		אבות	הטוב שמך	מגן אב'	מגן אב'
				כרי"ע וזק"ן	ל' השפ"ק	כרי"ע וזק"ן	כרי"ע וזק"ן

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל. בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ה). יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ע דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ז סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ו ע"א השד"ה אות ו'.

תיבה	בינה דכתר - שורש ב' (ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		חסדים דכתר - שורש ג' (מודים - דף ק' ע"ב)		גבורות דכתר - שורש ד' (ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)	
	(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)	
	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)
ברוך (כריעה א')	ו"ק		ו"ק (מודים אחנו לך)		ו"ק	
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר	
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק		ו"ק	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר		ג"ר	

חכמה דכתר - שורש א'

תיבה	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן (רק שורש החכמה)	ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')		ברכת מחיה האל הקדוש	ברכת האל הקדוש (אחו"פ דפנים)	י"ג ברכות אמצעיות (אחו"פ דפנים)	
	אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')				אחו"פ דאח' (או"א דפנים)	אחו"פ דפנים (או"א דפנים)				
	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)			אימא (אח')	אבא (פנים)				
ברוך (כריעה א')	ו"ק (דחיה לו"ק)		כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.	כניסה של כל שלושת הצלמים בעצמות בנוק' (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	ח"ן	ו"ק	לחכמה	לחכמה	נה"י דז"א. הארה לז"ס דנוק' (נשיקין).	
אתה (כריעה ב')	ג"ר				ג"ר	חכמה לחכמה				
ה' (זקיפה א')	ו"ק				ו"ק	ח"ן לחכמה				בג"ה לבניה לדעת
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר				ג"ר	חכמה לחכמה				חיבוק שמאל
					חיבוק ימין	חיבוק אמצע				

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:

א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (הארת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה). דחיית הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.

ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבניה (ה), ולדעת, אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף ט' סע"ג.
	נה"ש	דף מ"ו ע"א אות ס"ו.
	עלי נהר	דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
שערי רחמים ח"ב		סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב.
מעיל אליהו		דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
באתי לגני ח"א		דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב), דף ע' ע"א.
שמן ששון		פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצרות חיים		דף ל"ז השד"ה אות ו'.

א. 1. עפ"י פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב חו"ג דכתר, לחב"ד חג"ת דחו"ב חו"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: יה"ו הם חו"ב חו"ג של חכמה דכתר (עתיק).

אה"י הם חו"ב חו"ג של בינה דכתר (נוק' עתיק).

אהו"ה הם חו"ב חו"ג של חסדים דכתר (א"א).

אה"ו הם חו"ב חו"ג של גבורות דכתר (נוק' דא"א).

ב. עפ"י נה"ש דף מ"ו ע"א אות ט"ו, לומדים שני דברים, וזהו פשט הכוונה בסדור:

1. במלת "אחד" נכנסים חו"ב חו"ג דכתר (ארבעת השורשים, כל שורש נכנס ישר למקומו).

2. יש היפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (עתיק), ולא המור

הימני, שזה חכמה דחו"ב חו"ג, דהיינו החכמה של ארבעת השורשים.

ג. עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חו"ג דכתר הם לחכמה דכתר, ומשם לבינה דכתר, ומשם לחסדים דכתר

ומשם ולגבורות דכתר.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צ"ד ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חו"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש

דף מ"ו הנ"ל.

ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתרץ: אמנם כניסתם עפ"י דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מ"ו הם על שם סוף התהליך. וזאת

הכוונה המופיעה בסדור ב"אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל... והנורא", "באהבה" רואים גם את מוחין של בינה וחו"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חג"ת, הרי זה נכנס כבר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו דחייה לחג"ת נה"י

בלבד, ולא כניסה לחב"ד חג"ת.

ו. השד"ה מתרץ את הקושיא לשיטת הרא"ם, שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו

רואים גם את כל המוחין הנוספים.

ז. שיטת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב): ביוצר יש לכוון כניסת ארבעת השורשים לחכמה בלבד, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג,

שכל מוחי החו"ב חו"ג נכנסים לחכמה, ומשם יעברו ובכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חו"ג

דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבות (ובערבית כלים פנימיים), ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל- 16 בחינות, והם מופיעות

במלת "אחד" ובמלות "האל... והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צ"א את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חו"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קל"ב ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע מהסדור ומשע"ה? א"כ איך זה יסתדר

עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חו"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דחכמה

דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחו"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך... מגן אברהם").

א"כ יוצא שעפ"י דבריו החלוקה היא ל- 64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קל"ג:

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאח' ויעלו למ"ן, יש להעלות פנים דאח' של 4 צלמים, שהם חו"ב חו"ג,

שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכיון שכאן

ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חו"ג דכתר, יש להעלות למ"ן את כל 4 הבחינות של פנים דאח'.

2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוק' תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוק' יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם

לז"א, ואז היא מתמעטת עד החוזה, אח"כ עד היסוד וכו'. אך נוק' דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החוזה וכו'. כלומר,

ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

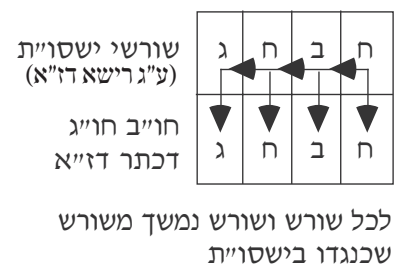
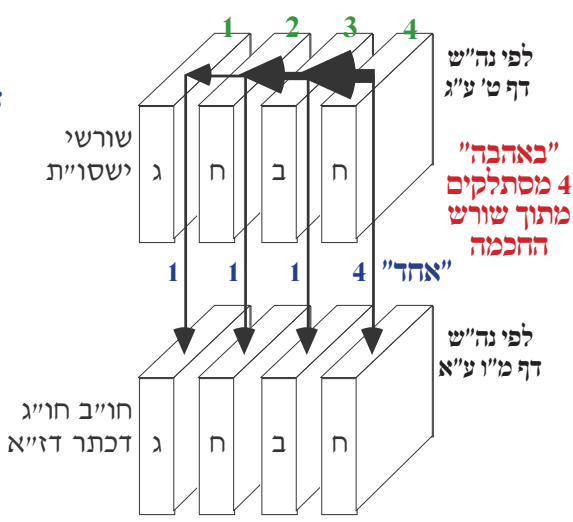
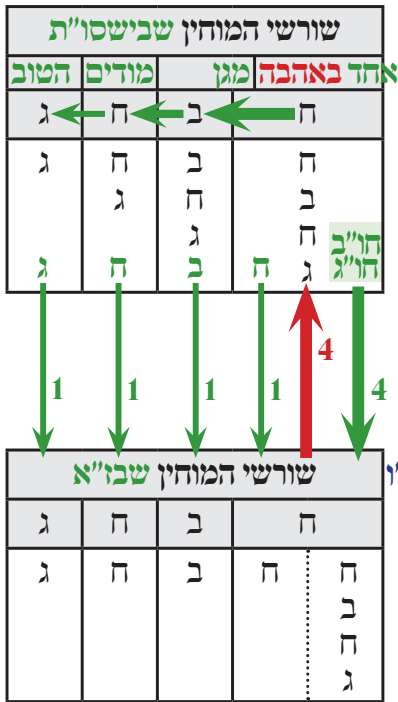
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וח"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וח"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

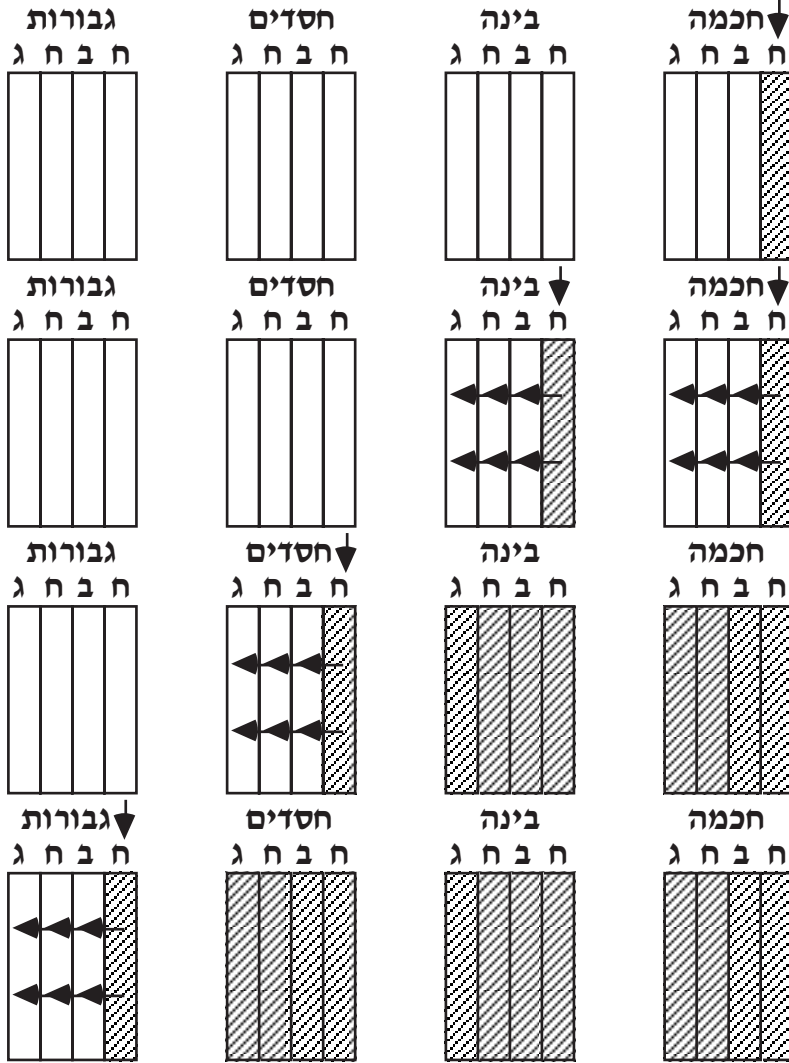
ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וח"ג דז"א.

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וח"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וח"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וח"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

שיטת השי"ש (6)

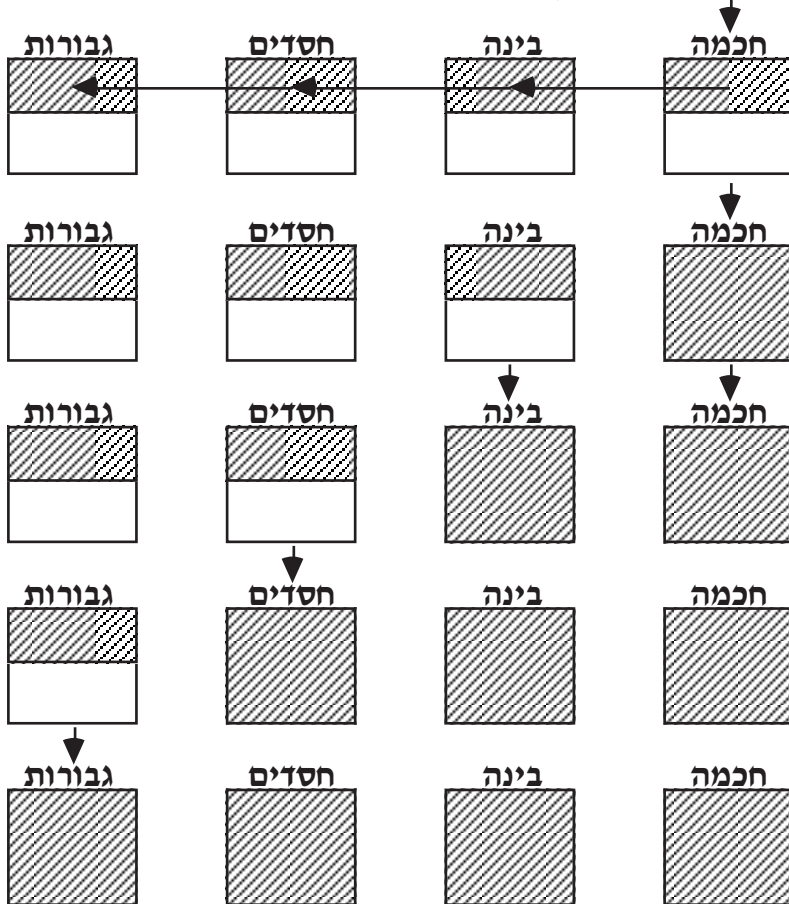
שורשי המוחין שבכתר:
במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חוי"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עובר חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה לייס דחוי"א (אחור).
באהבה: צלם דישי"ס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למיין לע"ב ס"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דז"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מודים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חוי"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

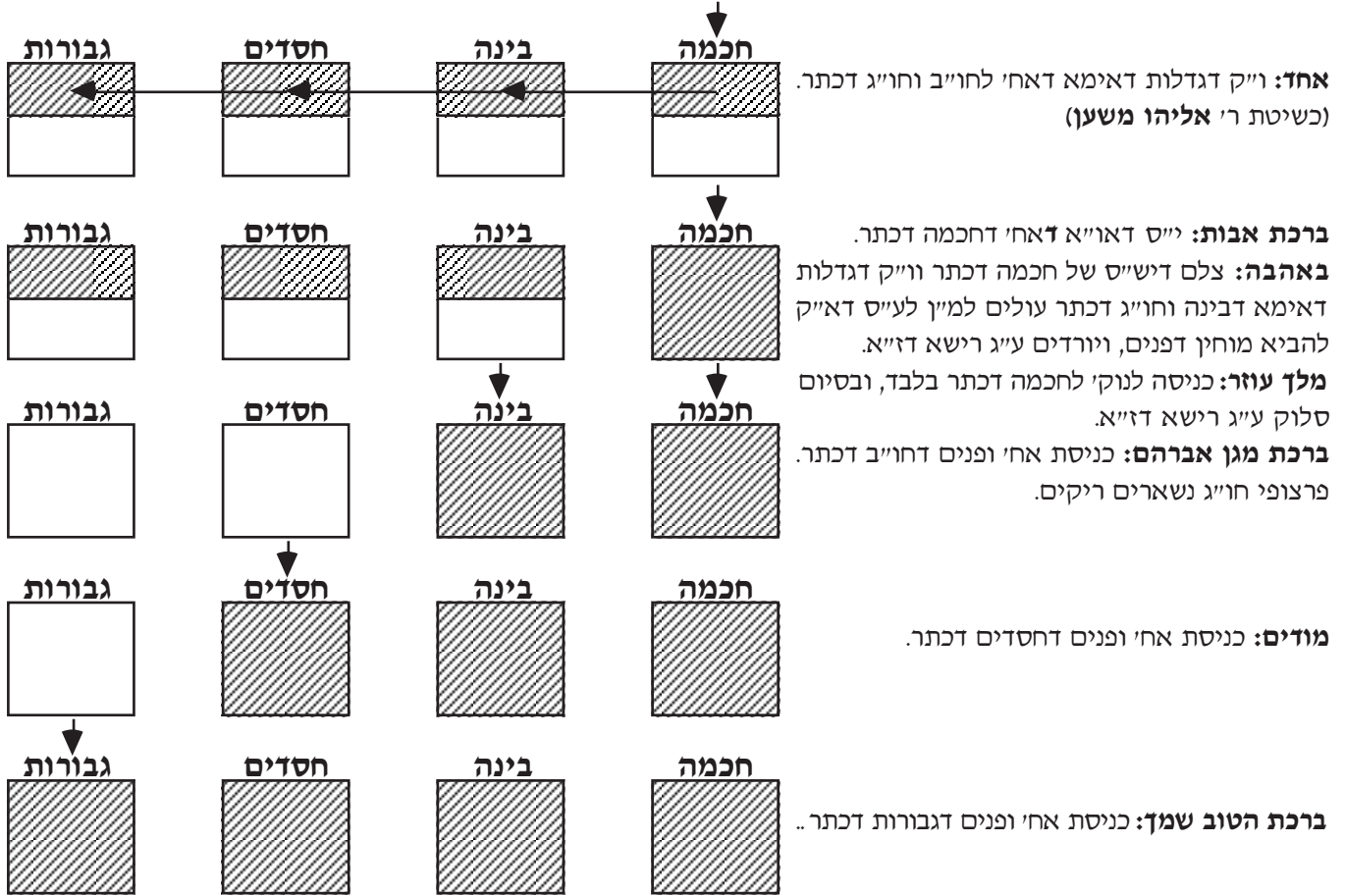
באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למיין רק עובר חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הו"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

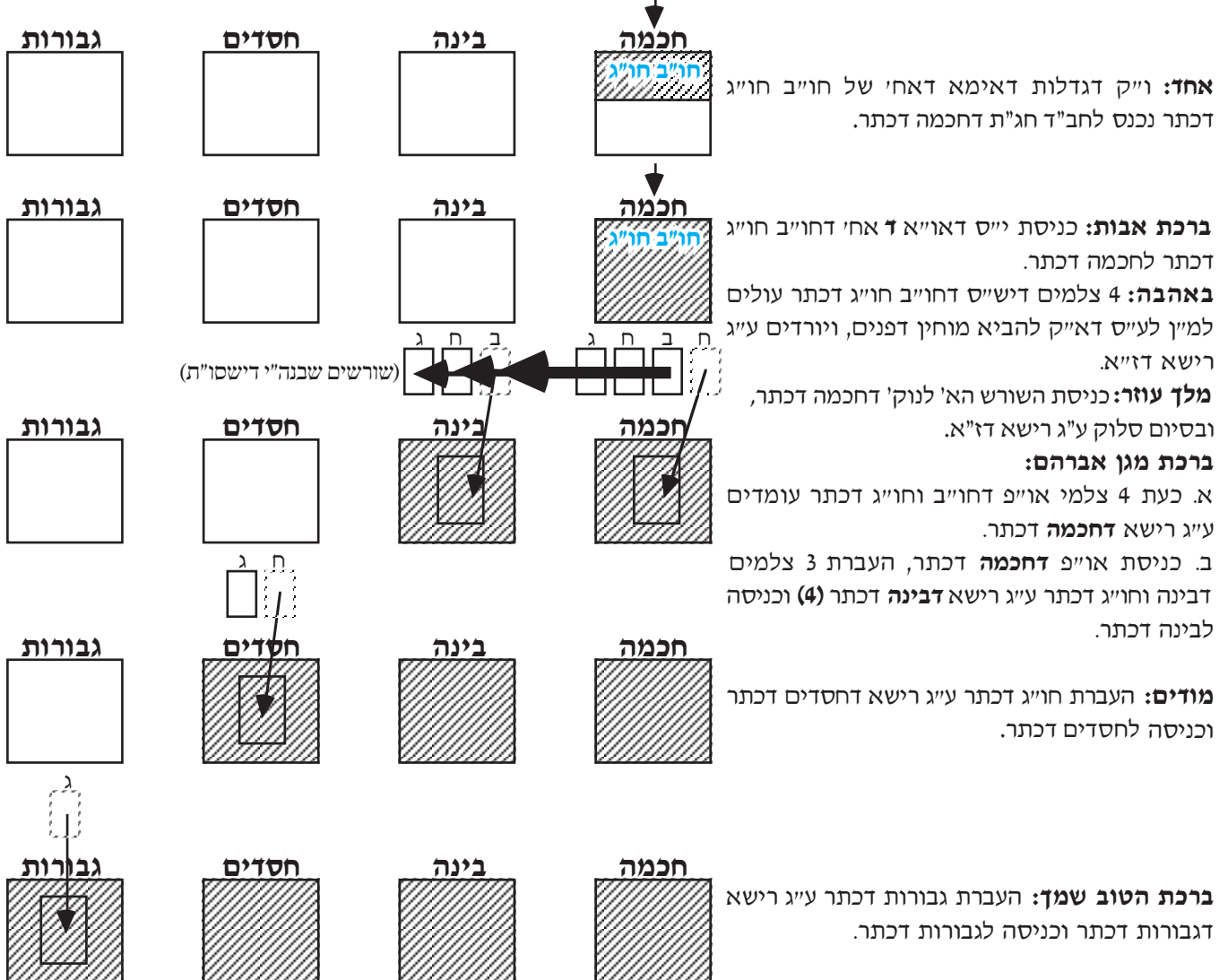
מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

שיטת השד"ה (7) (5) (4) (3)

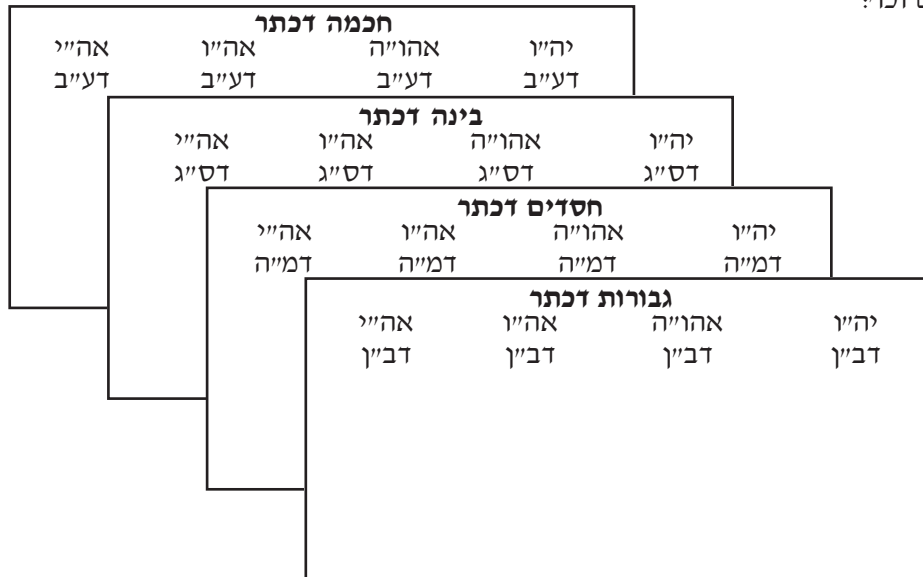
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתבנית "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חו"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאחי דחו"ב חוי"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר. ברכת "מגן אברהם" - חו"ב דכתר. "מודים" - חסדים דכתר. ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר. השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאחי לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז ר"ש אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פת"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פת"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.

[מ:]

חוץ מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד:

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס עם ה-ל"מ צלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הוי"ו"ת ו-ט' אהי"ה ונקודותיהם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן:

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן דבינה דו"א:

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנח"י וחג"ת (ו"ק) דחב"ד (גדלות) דנח"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה, עם המוחין דאו"פ דצ' צלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים (*)
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה

[מ:]

	[חכמה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[גבורות דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[בינה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד	ש' חכמה
נוק'	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד	ש' בינה
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד	ש' חס'
נוק'	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד	ש' גב'

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציוור חו"ב וחו"ג. ועיין במש"ד בכוננת העמידה (ע"י עמוד שטז, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין).

[מא.]

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף הא אלף הא יוד, אלף הא יוד ווא
י"ה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	א-ה-י-ה

ולחשאר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

א-ה-י-ה	א-ה-י-ה	א-ה-י-ה
יהוה	א-ה-י-ה וו	א-ה-י-ה וו
יהוה	י-ה-ו-ו-ה	י-ה-ו-ו-ה

בניה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י [דחג"ת] דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
י-ה	יוד הא ואו הא	א, אל, אלו, אלוה
אלף למוד, אלף למוד, אלף למוד הי, אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מנס	י"ה יהו יהוה	א-ל-ו-ה
י-ה-ו-ו-ה	י-ה-ו-ו-ה	אלף למוד

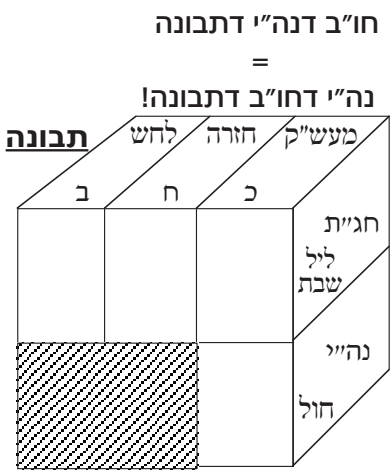
* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

◇ ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

הלכשה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרין	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"פ יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"פ</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"פ</p>	<p>חזרה</p> <p>מקו"פ</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>מעש"ק</p> <p>מקו"פ</p>

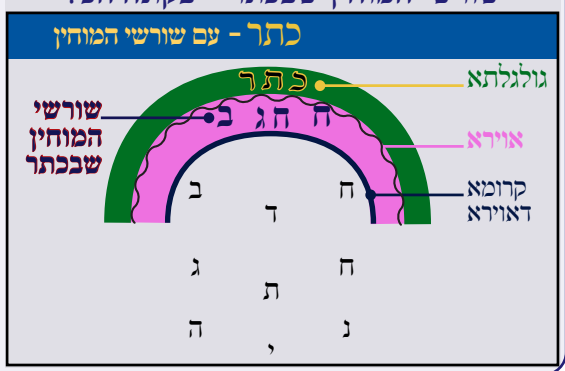
עיבור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י	א"א	א"א
חכמה יעקב רחל	בינה	חכמה יש"ס תבו'	בינה	חכמה	נוק' דע"י	א"א	א"א
חסד'י גבו'		חסד'י גבו'		חסדים	גבורות	מורים	מורים
שים שלום		שים שלום		אבות	הטוב שמך	מגן אב'	מגן אב'
				כרי"ע וזק"פ דא"א	ל' השפ"ק דא"א	כרי"ע וזק"פ דא"א	כרי"ע וזק"פ דא"א

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

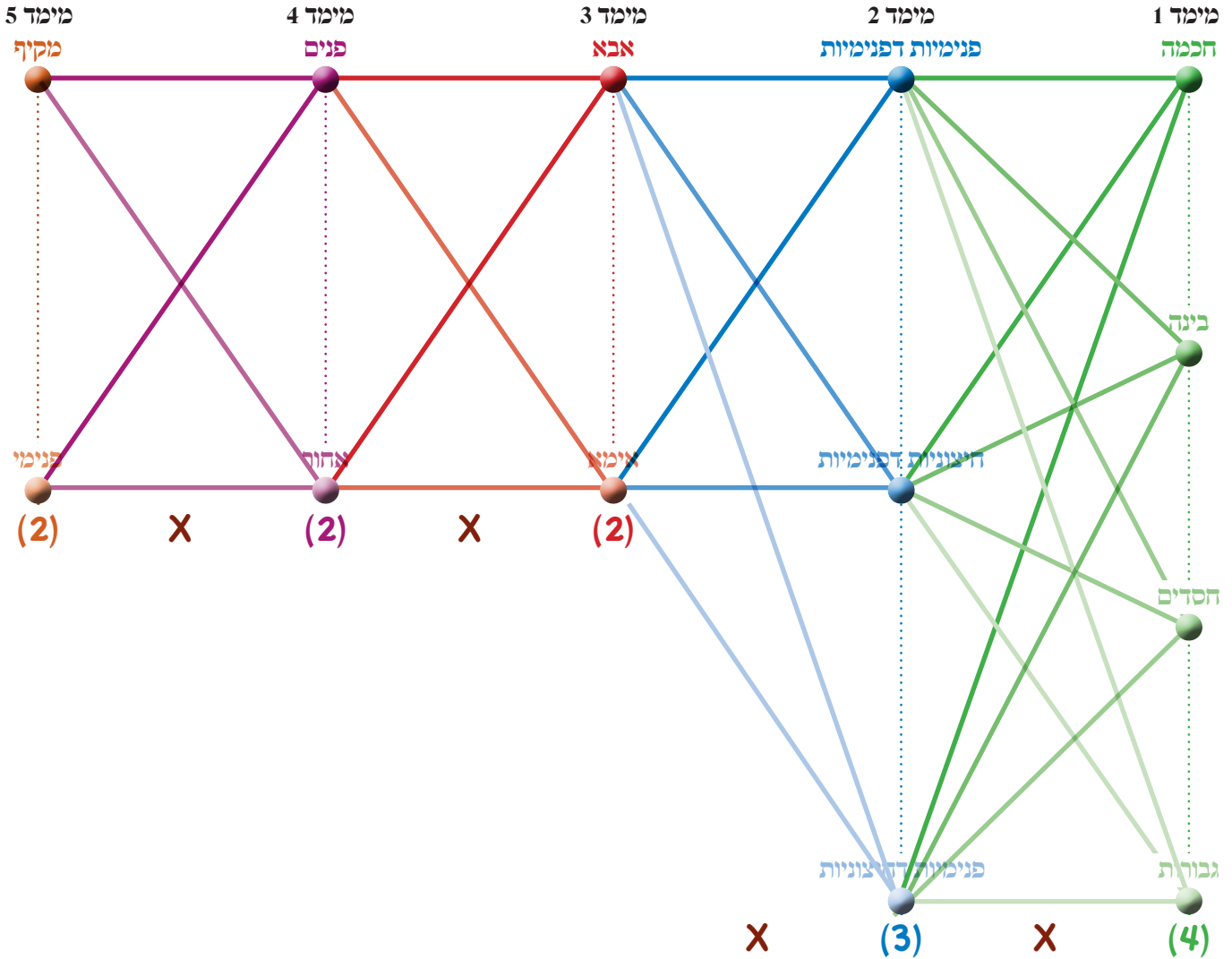
בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב.
 מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג.
 שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט.
 אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש
 דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב.
 יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצ' דפני')

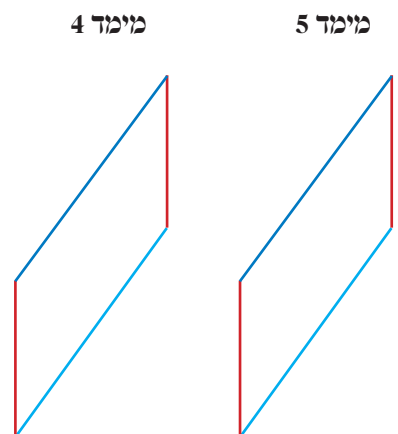
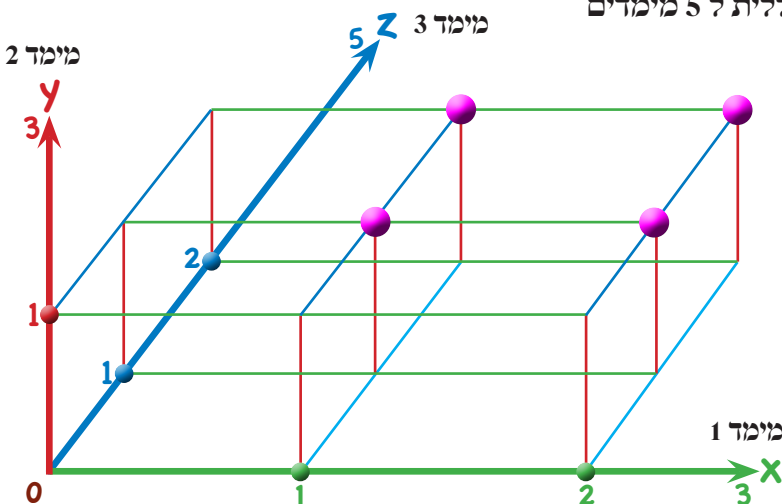
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג'ג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית	X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר)
-----------------	---	-----------------	---	----------------	---	---	---	--

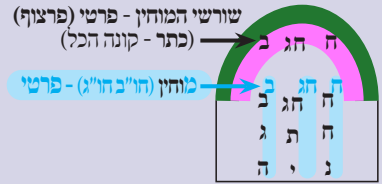
מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3)	X	כריעות וזקיפות (4)
96	←	48	←	24	←	12	←	4
→ 2	→	→ 4	→	→ 8	→	→ 24	→	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

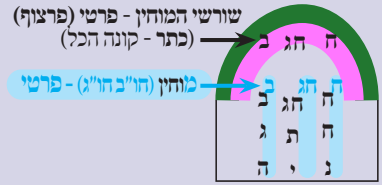
שורש **הבינה** דכתר (נוק' דעתיק) - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ב' - מגן אברהם)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש הבינה)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

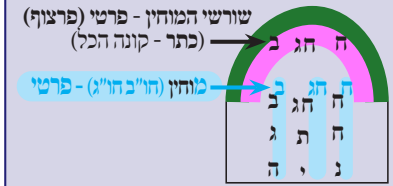

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש הבינה)
(שורה 2 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הבינה
(כולם בעובי, שווים)

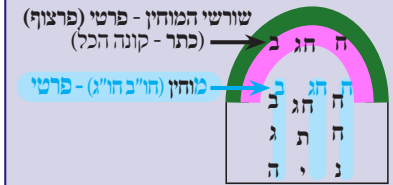
שורש **הגבורות** דכתר (נוק' דא"א) - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ד' - הטוב שמך)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש הגבורות)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

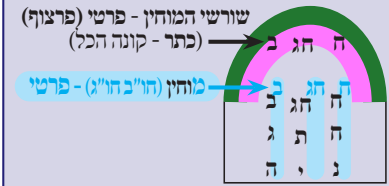

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש הגבורות)
(שורה 4 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הגבורות
(כולם בעובי, שווים)

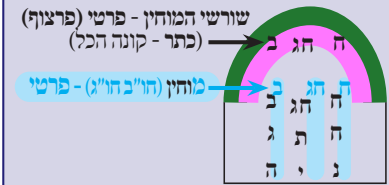
שורש **החסדים** דכתר (א"א דכ') - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז ג' - מודים)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש החסדים)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

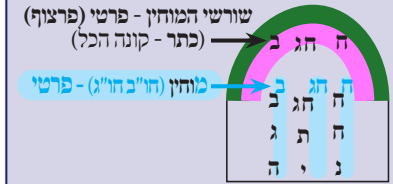

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש החסדים)
(שורה 3 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החסדים
(כולם בעובי, שווים)

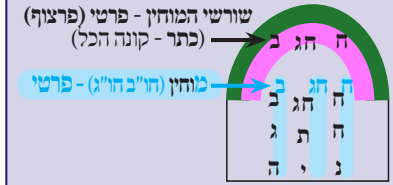
שורש **החכמה** דכתר (עתיק דכ') - **כללי**
(24 פרצופים - כו"ז א' - אבות)

פני' דפני' (3) | **אבא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף אחד (מתוך 24, בשורש החכמה)

פני' דפני' (3) | **אימא** (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פרצוף נוסף (מתוך 24, בשורש החכמה)
(שורה 1 מתוך 4, בשמות המוחין ב"אחד")

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החכמה
(כולם בעובי, שווים)

חיצוניות - מעשה

פ"ג דשי"ה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דחיצי

פנימיות - דיבור

פ"ג דשי"ה חיות העולמות - קטנות - ו"ק - כלי ביי"ע דפ"ה דשי"ה חיצוניות דפנימיות

א אצילות				ה אצילות			
1	2	3	4	5	6	7	8
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א			חיצי פני תשי"ר	חיצי פני תשי"ר
			ז"א (ג"ת)			חיצי פני תשי"ר	חיצי פני תשי"ר
כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה	כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה
דפרק ג' דשער השמות	אדני	שדי	אלי	דפרק ג' דשער השמות	אדני	שדי	אלי
	אלהים (1)	אלהים (6)	אלהים (11)		אלהים (1)	אלהים (6)	אלהים (11)

ב בריאה תחתונה				ו בריאה תחתונה			
9	10	11	12	13	14	15	16
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א				תשי"ר
			ז"א (ג"ת)				תשי"י
קדיש אחר י"ח	בשכמל"ו ותהילות			קדיש אחר י"ח	יוצר	תשי"י	
חותם	יהוה	אדני	אלהים (1)	חותם	יהוה	אדני	אלהים (1)
כלי אצ"י	יהוה	אדני	אלהים (1)	כלי אצ"י	יהוה [1]	אדני [2]	אלהים (1)
דפרק ג' דשער השמות	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין			דפרק ג' דשער השמות	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין		

ג יצירה תחתונה				ז יצירה תחתונה			
17	18	19	20	21	22	23	24
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א				תשי"ר
			ז"א (ג"ת)				תשי"י
קדיש אחר י"ח	זמירות			קדיש אחר י"ח	ט"ק	ט"ג [5]	
חותם	יהו	שדי	אלהים (6)	חותם	יהו	שדי	אלהים (6)
כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)	כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)
דפרק ג' דשער השמות	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין			דפרק ג' דשער השמות	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין		

ד עשיה תחתונה				ח עשיה תחתונה			
25	26	27	28	29	30	31	32
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א				ט"ג [6]
			ז"א (ג"ת)				ט"ג [6]
קדיש אחר י"ח	קרבת			קדיש אחר י"ח	ברכת עניי	ברכת עניי	ברכת עניי
חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)	חותם	בר' אשר יצר	אלהי נשמה	אלהי נשמה
כלי אצ"י	אלוה	אלי	אלהים (11)	כלי אצ"י	אלהי נשמה	אלהי נשמה	אלהי נשמה
דפרק ג' דשער השמות	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין			דפרק ג' דשער השמות	שרפים, חיות, ואופני הקודש ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין		

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [6] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השדה דף ג' סע"א אות ז'. שער [5] [7] [9] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

שערי

ענין שים שלום

יהמים

לז

קנב) שאלה מסיבה קולר המשיג ושימק כמושג אני נצוך צסדר הזווגים שבהתימת שים שלום וצסדר המשכת בטיפה וכמיוחין ע"כ יבאר לי הדבר נכדי שאדע לעבוד את ה' בצונה כראוי ושכמ"כ :

תשובה

דע שצפרלוף ז"ל הכולל ים זו ג' פרלופים מלבישים זע"ז צבור פרלוף הפנימי הוא כתר ויש בו י"ב פרלופים צאורקי ופרלוף האמלעי הוא חצ"ד ויש בו י"ב פרלופים צאורקי ופרלוף החילון הוא הג"ת נה"י ויש בו י"ב פרלופים צאורקי וצחול כל עסקנו צה"צ דנה"י דצונה דז"א וכהם ג"כ יש ג' פרלופים מלבישים זע"ז צעוצי ע"ד הנז' וקומחן שוכ ונתקנים צלחש וחזרה ע"י המוחין שנמשכים לכס מהו"צ דנה"י דישסו"ת וצכללות בעמידה או החזרה נמשכו המוחין להו"צ חו"ג דכתר דפרלוף הפנימי וצשים שלום צעת הזוג יש שתי המשכות ה' המשכת טיפת הכזרעה ו' המשכת המוחין מזל"ז צתחלה מזווגים פרלוף הפנימי שהוא כתר וממשיכין הטיפה מחסדים דדעת דעתיק שצו עד יסוד דיעקב שצו ומזדווגים יעו"ר שצו ונדחים המוחין דקטנות השייכים לו עד ראש הצריאה אח"כ מזווגים פרלוף האמלעי דעוצי עד"ז כי המוחין שהיו צפרלוף הפנימי הלקו השייך לו נתפשט צכל קומתו ושארית המוחין נמשכים ממנו לפרלוף אמלעי דעוצי וממשיכין טיפת הכזרעה מהסדים דדעת דעתיק דפרלוף האמלעי עד יסוד דיעקב שצו ומזדווגים יעו"ר שצו ונדחים המוחין דקטנות השייכים לו עד ראש הצריאה אח"כ מזווגים פרלוף החילון דעוצי עד"ז כי המוחין שהיו צפרלוף האמלעי חלקו השייך לו נתפשט צכל קומתו ושארית המוחין דו"ק נמשכים ממנו לפרלוף החילון דעוצי ומתפשטים צכל קומתו וממשיכים טיפת הכזרעה מהסדים דדעת דעתיק דפרלוף החילון עד יסוד דיעקב ומזדווגים יעו"ר שצו ונדחים המוחין דקטנות השייכים לו עד ראש הצריאה זו הצנת פשט הסידור :

כמוחין מהתה לעילא לבמשך צראש חצ"ד וכמי שפקשכ כן צפתה עינים [דמ"ח ע"צ] ד"ה וכלן יעו"ש לפי מ"ש ח"ש דלח נתפשט צכל קומת צפרלוף הפנימי חלל המוחין השייכים לו חצ"ד שארית המוחין נשארים צפקדון לבמשך צפרלוף האמלעי וכעד"ז מפרלוף האמלעי להחילון ח"ש כיצ"א ועיין צפתה עינים שבי ע"ז שני תירולים ותכלית כונתו שבהמשכה מפרלוף הפנימי לאמלעי ומכאמלעי להחילון הוא מזל"ז צעוצי ולא צדרך עליית המוחין כיעו"ש :

והרה"ג

שד"ה יל"ו תירן עד"ז חז"ל צע"ה שער המקיפים פרק ה' כי חז"ל וצוה חצין עניין חו"א שאמרו צהדר"ז תרוייהו שקולי כחדא ושריין כחדא והטעם הוא כי מאיר ה' שניהם מאירין צשוויא ממש ולחן חינוק ציניהם חלל שאבה לקח אורות דחסדים מימין ואימא אורות של הגבורות מהשמאל וכי לכך גם אור הימין של אבא שנכנס צו צבוד חו"פ יולא חו"כ דרך היסוד של אבה עלמו וחל"ז נכנס צבוד חו"פ לאימא וחל"ו נשאר צבוד חו"מ לאימא וצוה חצין ח"ך אימא כשם שליקחת מהכתר שהוא ח"א כך נוקחת מאבה עלמו ולריכה חל"ו ע"כ נמלא שחף באימא שוכ לאבה חפ"י"כ מקבלת ממנו וכן יריה צווגים דשים שלום שחף שפרלוף ככתר ופרלוף חצ"ד ופרלוף חו"ק הם שוים צקומתם חפ"י"כ מקבלים המוחין זמ"ז עכד"ק :

ותירוץ

הלזכ עולה יפה וכו"ל ע"ד מ"ש הפתח עינים שבהמשכה מזל"ז צעוצי יעו"ש ועיין ג"כ צעניין הזווגים דשי"ש צכפר עליו נכר אות מ"ט מה שנכתפק צוה ועיין צבקדמה רחב"י (ד"ט ע"ד) צסדר תיקון וכתפשטות המוחין ולעניין חו"א הנז' צשער מ"ה פ"א עיין צבהגבת השמ"ש שער מ"צ פ"ג ועיין מ"ש ע"ז צספר דצרי שלום שאלכ ל"ה (ד"ז ע"א) וצספר חו"ה (דקכ"ו ע"ב ד"ה כתצ) וכיע"ה מהמניה נר"ו :

קנב) שאלה

מ"ש צסידור צווגים דשי"ש צכתר שהוא עתיק וחריץ מלוויר צעתיק חכיה הויכ צשילוב שהוא זוג פנימי וצח"ה הויכ חכיה צשילוב שהוא זוג חילון לא כן צווג חצ"ד שכם חו"א וישסו"ת

א' ובנין דז"א ממש הי' יבן יקרא דבר זה הגדלה דז"א ענמו כי נתייחס כלים הקים ונכנסו אורות מוחין דז"א לתוכם נעשו בנין דז"א ממש, והיינו נתי' בחי' מוחין דז"א מחכמה שלו ולמטה אך נעשה ע"י נתי' א' דתבונה שהם כלים צלי אור. הבחינה הב' היא הכתר דז"א אשר הוא נעשה מחלי' התחתון דת"ת ונהי' החדשים דתבונ' והנה בחי' הכתר דז"א לרין שנבחר תחילה מה ענינו אם הוא מכלל המוחין דז"א או לאו, ואם הוא מכלל הי' דז"א או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים וכפי הנראה מס'י היא שחשבון הי"ם מהחיל מחכמה כמ"ם אחת רוח אלהים חיים יבין וכן אמרו אין ראשית אלא חכמה ויש ראיה שהיא לכפחה יב' גם מה פ"י לטון כתר ולמה נק' קד', והנה כפי הנראה מס'י והתי' שהכתר הוא גולגלתא וכו"ד הם המוחין שבתוך הגולגלתא ואם כך הוא נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית הנידושין כי הנה הוא נעשה חילוניות ולכבוד המוחין שבתוך הגולגלתא שהיא מקפת ומלכשת את המוחין ויחין ספק שהעיקר והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכבוד עפל אליהם ודבר זה לא יעלה הפילי בדעת הנידושין בן ימנו כי פשוט שהכתר גדול מאד לחין קד' על חכ"ה וכלא נחשבי הללני. אבל הענין הוא כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל שרשם של ג' מוחין נשאר למעלה הרישם שנהם ומציאותם בכתר ואיתם המוחין שבתוך הכתר הם גדולים ומעולים לחין קד' על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא בב' אורות שנאשר מנבחר ענין י"ם בכללות כל האלילות אשר האריך נק' כהר יוא"ה חו"ב מוכיח שם באריך בחי' גולגלתא ומ"ם דיליה אמנם חו"ב הם יוא"ה שהם הענפים היוצאים ממ"ם האריך הנק' כתר ישר' ביום הפרטייתם שכל פרטוף וז"כ

בדואי שהמית הכתום שכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גאלני ובהכרח הוא שכת' הד' מוחין שהם י' חו"ב ודעת הכולל חו"ב שכל ד' נמלאים בכתר כמ"ם כנונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' וקיפות דעמידה ע"ם נמלא שהמוחין הם למטה מבחי' הכתר ואיתם בתוכו כי הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה ממנו לגמרי אמנם בכתר יש בו בחי' פנימיות שהם מוחין שבו בעלמנו ממש ובחי' חילוניות הוא הגולגלתא חלל שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד למטה ומלכשת גם את המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר אינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ם בדרוש ג"ר התגלפן דא' לנו מן דה' הנז' בא"ז דף רפ"ח ע"ה ושם תבין ענין מוח זה שכתר שהוא מולכד המוח עלמנו ינה עניינו, והבין הקדמה זאת היטב:

פ"ב. ועתה נבאר מהיבן נעשה הכתר הזה, והנה הוא נעשה מבחי' חלי' התחתון דת"ת דלימא הנק' חכו' כגול ינה עניינו שהנה נתי' כי לסיבת הכנסת נתי' דלימא הא' תוך זעיר בבחי' המוחין הולככה להתגדל ולעשות לה נתי' אחרים חדשים ושם ביארנו איך היה הענין ואמרנו שהאורות דנהי' של לימא עלו בחלי' התחתון דת"ת דתבו' לדחות את הילד שילד וילא לחין ואז איתם האורות הוליוו שם נתי' אחרים חדשים, ונשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות ההם לאיתו מחליה התחתון דת"ת דתבו' האור וממנו נעשה ג"כ ההוא דמחליה התחתון דת"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ נתי' אחרים חדשים ואז האורות הא' שנשתלקו נתלכשו תוך נתי' אלו החדשים כי הנהי' הא' הולככו להתרוקן לכמה סיבות כג"ל הם

איפה שלימה

דאיתו פרע, וכן עדי' הולכים ומתחלקים ונפרטים הגלים והאורות הנז' לחין קד' יחנים ומסתנים כלל מנמו שהי' אלא שצוה עולים ומתבררים יותר ומדככים יותר עכ"ל. נמלא דעתה הרש"ש ז"ל מוכיח לשמועה ראשונה שכתב מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם יש עוד שמועה אחרת שכתב בשער הנסירה שער כ"ע פ"א במה"ק כי החג"ה נעשו חכ"ד והנהי' נעשו חג"ה ובאים לו נתי' חדשים מן הבינה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' ישר"ם שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכתב תבונה עד הוד אהפשטת ולרין לעשות לו נתי' יסוד מחדש ישר"ם, ועוד עיין בדרושי הדעת ויבא נתי' דף ל"ג ע"ג וז"ל ונודע כי הכלים דז"א חנים רק ו' הפניות חג"ה נתי' אלא שמוין הגדלה נחלק כל ספירה מהם לתלת פרקין ועי"כ היו ע"י כלים נמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין אמצעיים חג"ה הראשונים דז"א גדנו שלים ונעשו תלת כלים להרין עטרין ודעת החתון ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה אח"כ תלת פרקין תחתון דתבונ' הראשונים נעשו תלת כלים להרין עטרין ודעת החתון ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם גוף בלה אלא שכן כלי מוח א' הנ' הכלול מחו"ב ודעת החתון הנקרא ת"ת ומן תלת פרקין עילאין דנהי' נעשו כלים לנהי' של המוחין אלא שהם בחי' חג"ה של ז"א, ומהרין פרקין אמצעיים ותחתון שכלל א' מנהי' נעשו נתי' דז"א ושם נהפשו ג"כ נתי' של המוחין עכ"ל, וא"כ מ"ם הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתונים דתבונ' אשר נתלכשו בכן פרקין אמצעיים דנהי' דלימא ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמצעיים ותחתון דנהי' דז"א חין בהם התלכשות נתי' דלימא כ"ה מן הפרקין תחתון דנהי' דלימא המהלכשים בפרקין עילאין דנהי' דז"א לפיכך נקראין נתי' חדשים כי חין בהם התלכשות נתי' דלימא כ"ה הארה לכד ויו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ם בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דז"א נעשה מחדש ומציאה בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י יווג שני מוליך נוגר וקרה ר"ל שהמסכת החו"ב מיכוד דלימא ליכוד דז"א אינו נעשה כ"ה ע"י יווג נתי' יקרא אשר מהי' דעת דת"ת וע"י בן מודוניים הו"א ומאיתים הארה מחודשת בחו"ב אשר עלו ציכוד שלהם וע"י הארה שקבלו החו"ב מהפשטים ציכוד דז"א והיו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין בנהי' דף כ"ב ע"ג בכונת קונה הכל באורך, והו הנראה לע"ד בדרך אפשר אם בעיני ה' יוסת, ועיין מ"ם היפ"ם על פ"ז, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סדבון דף ל"ג, ועיין מ"ם באש"ל על שער א"ה באורך מזה, ולפי מ"ם בדרושי הדעת הנז' תלת פרקין תחתון דתבונ' הראשונים נעשו תלת כלים להרין עטרין ודעת החתון וכו' הוא דלא כמ"ם חסדי דוד בכלל ו' שכתב וז"ל צעת הגדלת ז"א עולין ב' פרקין עילאין דתבונ' ונעשין חכ"ד ונשלמים ע"י תלת פרקין עילאין דנהי' דלימא והתלת פרקין עילאין שבתרין פרקין הנז' הם חו"ב ויחסי"ה והם ב' עטרין ודעת דענה עכ"ל משמע מדבריו שהתלת פרקין אמצעיים דתבונ' דז"א נעשו תרין עטרין ודעת דז"א, אבל בדרוש הדעת כתב שתרין פרקין עילאין, ואמצעיים דתבונ' דז"א נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דתבונ' נעשו תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

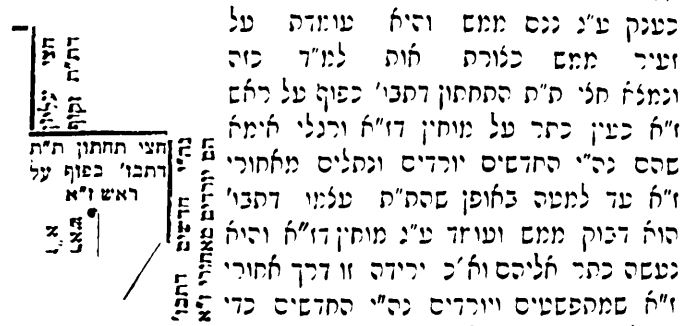
ו' חו"ב ודעת הכולל חו"ב שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ב חו"ג שהם שורשי המוחין דכתר דז"א ומציאה יותר בשער הכונות בדרוש שיש שלום שכתב וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דז"א כולל את ג' מוחין וכללותם הם בו צלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' היות עסמ"ב כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"א ע"י ד' כריעות וד' זקיפות שיש בהפילת העמידה וכו' ולכן הם בבחי' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר אשר נעשה היקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בזוף ברכת מודים או הנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל. ומ"ם הרב ז"ל ולכן הם בבחי' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר דיסו"ה לשרשי המוחין דכתר דז"א ודנוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי בינה דז"א נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו מפרטי ה' פרטופי בינה דיסו"ה ואלו חו"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה הפילה כפי מה שחיה בין בחול בין בשבת בין ביו"ט ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנז' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח' ותיקון לאה ויעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאופה תפילה וממנו לבינה וכו' כמבואר כל זה בסידור הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר בסופה דף ז' ד"ה וצוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא אבא וכו' יעו"ש. ומכל האמור מפורש יולא שח"ב חו"ג שהם שורשי המוחין הנחקקים בד' כריעות ובד' זקיפות הם פרטופים גמורים ויש בהם כל הכלים הנז' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דז"א של אותה תפילה ונלע"ד שהכתר כללי הזה דז"א שהם חו"ב חו"ג שכתר מהפשטים עד סוף עולם האלי' שהרי בשם שלום נדמים המוחין דקטנות לעולם הצריחה, ומגרון דכתר הזה מלבישים חכ"ד

אם לנרדך לידה ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לנרדך מוחין דז"א
עלמו כנ"ל אבל אלו שהם לתשלוס י"ם דתבו' עלמה חזרו האורות
להתלבש בהם, והנה מזה המחלית התחתון דת"ה ומנה"י [ר"ל
נה"י החדשים] בנח"ו כלים ובנח"ו אורות ג"כ שלהם עלמן הם
הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
שהמוחין הכלים שלהם הם דתבו' והאורות שלהם הם דז"א אבל
הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התבו' בזה תבין העעם
למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מתחילין מחכמה
שנק' ראשית והעעם כי הנה המוחין דז"א שהם חז"ד שלו
האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
הא' דתבו' כנ"ו עכ"ז הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
שבתוכם שהם מוז"א עלמו ולכן משם מתחילים מספר י"ם שהם
חז"ד חנ"ה נה"י שבו ובפרט כנ"ל שהכלים דנה"י הא' דתבו'
נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אינו לו
שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם בנח"ו התבו' לצד
ואין בו בנח"ו ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
זה וזה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
העערה שהיא מקפת ומסבבת ומלצבת ראש האדם והוא דבר
זולתו כנראה בחוש הראות שהעערה נבדלת היא מנוף האדם.
גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
היו האורות בנח"ו זעיר עלמו ובנח"ו הכלים שלהם בלעד היו
מהתבו'. אבל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתבו' ופשוט הוא
היתרון והמעלה שיש לחימה על ז"א שאין קן וקלצה אליו ומה
גם שאפי' בנח"ו הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
לכ' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלעד אבל כלי
הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי התחתון דת"ה ונודע שחלי
ת"ה גדול מכל נה"י כולם כמ"ש בהקדמה ידועה שהבנח"ו קטנה
שבכל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
רואים בנה מעלות ויתרונות י"ם אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
שהכתר גדול הוא מכל הע"ם כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ז נק'
הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והעעם הוא לפי
שכאשר חימה שהיא חבו' רועה להעעיר ולהכחיר לו"א בנה
בסוד בעערה שעערה לו חמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
למטה עד שיצור חלי ת"ה שלה כנ"ו ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
וגעשית לו בנח"ו כתר ועערה ואז נחשב כאילו הוא מנח"ו ז"א
עלמו לסיבת התחברותו והתדבקותו עמו וז"ם מ"ש בנח"ו דכתר
חיה חימה על ברה, גם אמרו בנח"ו כל כתר חיה אה"ה והענין
הוא כי מנח"ו חימה הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ש
ודע שלא זה בלעד אלה עד"ז הם כל בנח"ו הכתרים של כל
שאר הפרנו' (א) כמו ארדך ואו"א ונוק' דז"א שכולם כתריהם
נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
ג"כ ית' לך שהרי מבשרי אחזה אלוה וברי חין אלו רואים שבאדם
התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין בתוכו למעלה מהמוחין שלו
חך זה יובן עמ"ש שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
בנח"ו מקפת עליו זולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם החי"ו שלו
המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הנולגלגל המקיף את המוחין
של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
דת"ה ומנה"י החדשים דתבו' ובו ית' לך מש"ל

שבינה יורדת ומשפלה עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
כפי הנז"ל שחלי ת"ה נעשה כתר על הנה"י נכנס בתוכו חין
נורד להשפיל, אבל הענין הוא כי הנה עיקר בנח"ו כתר דז"א
אינו רק חלי התחתון דת"ה דתבו' לצד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חז"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
נחלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שנס נה"י החדשים המתחלקים
לג' קוים יהיו כתר דז"א, אבל כפי זה לרדך להבין מה נעשה מן
הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ה אל ראש ז"א. גם ל"ל
מש"א בנ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך לרדך י"ג שנים עד
שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
הנז"ל שהת"ה עלמו שורה על חז"ד דז"א חין לרדך להשהות זמן
שכיון שכנסו כבר נה"י דתבונה בסוד מוחין בתוכו מאליו נשאר
עומד ת"ה ע"ג המוחין צרנע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
שהנה האמת הוא שחלי התחתון דת"ה דתבו' הוא לצדו נעשה
כתר ושורה ומונה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הת"ה הוא נוק'
רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלעו ובתוכו מקום הלל רחב
יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף החימה שהוא היותר
רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר רך וקטן כשיצור מכל
אבריו ובפרט כי זו בנח"ו חימה וזו בנח"ו בנה הקטן כי ביה"ח
כאשר חונה אופו חלי ת"ה על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א בתוכו
וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ה זה ויש בו
שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבבת את
המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתבו' אינם נכנסים תוך
פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
ומתפשטים ויורדים בלד החוריים דז"א באדם ארדך הכופף קומתי
וגשען על גבי ראש אדם נכנס קלד הקומה העומד לפניו ואחורי
הננס נגד פני הארדך ואז הארדך כופף קומתי ומשיב גופו
שבמקום עיבורו ע"ג ראש הננס ורגליו נתלן לחאוריים דננס
שאינו נמלא שראש האדם הארדך גם חלי קומתי העליונה זקוף
למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הננס ורגליו
שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הננס, ועד"ז בחימה עם ז"א

כענק ע"ג נכנס ממש והיא עומדה על
זעיר מתש כלורה חות למ"ד כזה
ונמלא חלי ת"ה התחתון דתבו' כפוף על ראש
ז"א בעין כתר על מוחין דז"א ורגלי חימה
שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
ז"א עד למטה באופן שהת"ה עלמו דתבו'
הוא דבוק ממש ועוזד ע"ג מוחין דז"א והיא
נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
שישאר הת"ה בנח"ו כתר דבוק ע"ג המוחין לריבוי שהיה זמן
לירד כמ"ש בענין המשך י"ג שנים דגדלות ז"א כנ"ו, ונמלא
שהכתר דז"א אינו דבוק נוק' א' עם הנה"י אשר נכנסין בתוכו
אבל הוא נוק' א' עם נה"י החדשים היורדים ומשתלשלים מאחורי
ז"א וזהו תבין מש"א בנ"א כי קו האמלעי דז"א לפעמים יורד
עד למטה וגם בנח"ו הדעת שהוא עמו בקו האמלעי גם הוא
יורד למטה ממקומו ואמנם החו"ב שבו נשארים במקומם ואינם
יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
עם נה"י הפנימים דתבונה היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
גם חו"ב שבב' הקוים האחרים יעלו וירדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות (א) הנה"י דתבו'
החדשים מאחורי ז"א והעעם שאינם יורדים
וגמשיכים דרך פניו הוא כדי שחובל התבו' להסתכל פניה בפני
ז"א כאשר תכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
ותכפוף ראשה ותביט בפניו דז"א שהוא נמוך ומנה ותאיר בו
בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו נמלאת
פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מאד מאד וכאשר תכפוף ראשה
להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור חיךך
התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד
סיים

איפה שלימה

החז"ד שהם או"א וישו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א ז"א ח"כ חין זה הכתר שמדבר בו הרב
בפרקין שנעשה מחלי ת"ה דחימה, אמנם נלעד שכך הם דברי הרב שמכריח ומביא ראיה כמו שמלנו שכתר הכללי דלני' שיש בו
מוחין שהוא מוחא התימאה וכן מלינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב חו"ג מלבד המוחין עלמן שהם חז"ד הכללים כן בפרטות
מכל פרטוף ופרטוף דכל פרטי פרטופי הז"א הכתר הפרטי שכל פרטוף הנעשה מת"ה דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
מלבד החז"ד הפרטים שלמטה ממנו וזהו יבא דברי הרב על נכון:

- (א) כמו א"א ואו"א נוק' דז"א כולם כתריהם נעשה מן ת"ה העליון שעליו וכו' עיין מ"ש באש"ל באורך על שער א"א פ"א חות
א' והענין בקיבור כי או"א מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דז"א שהם נקראין חנ"ה דכתר דז"א יעו"ש:
- (א) הנה"י של תבונה החדשים וכו' וגם בישי"ם יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כנוונת העמידה בתיבת למען שמו ועיין לעיל
פ"א חות ג' מ"ש שם:

דרוש ג משפר המזכר עמי ר"ב ל"ל מן הטותן לשבי עד פרשה התמיד וכו' ע"ס עמ"ס נזילר אור עד העמידה נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לשמות שהם פנימיות דבריהם ואלו אלו מפלים ט' וכללים בהם ר"ב ופולים דאליטות :

עיש עמ"ס שלשה ספרות אחרות ר"ב ופנימיות ח"מ עם חילוניות המלכות הרי שלשה ספרות אחרות. דרוש א' מדרוש הקדים עמ"ס אמר הכותב שכחתי ששלמו ר"ב זה השלמו לפי שהיכל קה"ק דילה טלל ארבעה ספרות כמב"ד ושזה היכלות התחטות הרי הם י"ם והם נחלקים לשבעה היכלות וס' שבעה ושבעה מולקו ע"כ מס' הכותב י"ן. דרוש חלה לרוד עמ"ס כענין טוגה שם מח"ך המזכר כ"ב ונלע"ד חיים כי הראשון הוא שני אחרים ודלא עם ישראל ואמנם הגני הוא כנגד שני האחרים דתל עם ישראל ובמלת רטון ט' :

דרוש ב של האמירות עמ"ס בחסלה ראש הגנה יפ"ס ר"ב וסם בחי' המוחין המקיימים הגר"ן אג"ן חפילק המזכר שם בדרוש ט' ואינם המוחים המקיימים המזכר בדרוש ד' דברכה אבות כי הם נחבאר כי בסטוק שמע נמשכים מוחין לז"א (צ"ד ע"ב) ובשכחל"ז מוחין לראל טקביה אבל בדרוש המקיימים דר"ס מפנים עם זה הדרוש שאין הטוק מקבלת המוחין עד הפעודה כנודר כחן ע"ס . דרוש ח' משפר ק"ס תשכל בהם בסטוק זה ר"ב ספניוס ט"ג עיניך ותשק אותם כנזכר לקמן בסדר החפילה :

דרוש ה משפר הפעודה כנזכר אהה גיבור ופ"ס ר"ב ודע כי בשחורו המוחין להחפשה כז"ל נתנן אברהם לא נתפשו ס"ח החסדים רק בחסד דז"א הראשון שזאל האמנה ואח"ך מזכרת אהה גיבור כנזכרה ובאזה קדוש בת"ס וברי זה חיטוק ונלע"ד חיים כי וכו' אמיטות דכבר ע"ח דרוש ו' משפר המזכר :

עמיש וסיס שלום הם סוד טה"י של ר"ב ולקמן בסוגה רלה כ' שהם נה"י שלו אחרונים ע"ס כסוף דרוש עמ"ס וסיס שלום הם סוד נה"י דעיר אחרין עלמו כ"ב ולעיל בחסילם הדרוש כתב שהם נה"י דז"א הראשונים ששלטו לח"מ והם החלת פרקין פילאין דנה"י ששלטו לח"מ. ולמב"ד להבין כמה שנחבאר בשפר מיטות הירח כי אמר חרבן בית ראשון לא נתפשו נה"י דז"א רק עד הכ"י דז"א הראשונים ששלטו לח"מ נמלא שלריך לטון בשלשה ברטות אלל להמשך הארס מנה"י דז"א שנה"י הראשונים דז"א ששלטו לח"מ להמשך הארס המזכר לנה"י של האחרונים ומשם לחב"ד דטוק :

דרוש טונת אמן עמ"ס ברוך הוא וב"ש כ"ב נלע"ד שלריך למזכר כך במלת ברוך טטון אל שם אה"ה דיוחן המלונש בשם הו"ה דס"ג וכן היא טסחת סמר הכותב י"ן וסיין לעיל סוף דרוש ראשון מדרושי התפילין שורש סנה ז' :

שער דרושי עומר עמ"ס בהתפשטות החסדים ר"ב ואלו לגד מהתפשטות ס"ח וס"ג כנזכרה עם פשרה לבושיהן בכל לילה. דרוש ט' מדרוש חג הכנאות עמ"ס זה הכתב הניתן לז"א עיין בשפר כ"ט ס"ס בחמלע הפרק ד"ה ואמנם חמלע אבאר ט' עד סוף הענין ומראה מה ענין הכתב הזה. ע"ס פת"ש כטודע ר"ב כ"ל של"ל כי דז"א הם חו"ב דכללות האג"י ואריך כתר דז"א ע"ס עמ"ס גם למעלה לא יש יזוג עד היום ר"ב י"ן כי כל המוחין שנתשכו כז"א מתחלת העומר עד לעומר יום שבוטת הם התוחין דאחור ופ"י ספילה שחרית ומסוף נמשכים מוחין דפנים דישו"ת ודז"א ודז"א ואלו מוחונים ולכן אין לריך לטון בחפילה שחרית ומסוף כי אם ממילת באהבה ואילך בשחרית מוחין דפנים דכונה דישו"ת בהארה מוחין דפנים דחכמה מאז"ל פילאין כלתש ומזרס דמסוף מוחין דפנים דכתב מא"ל :

עיש עמ"ס מקבלת נחמיה נ"ב לפי כי עד עשה

בבריהם ואלו חילוניות דאליטות ופנימיות דבריהם כי חילוניות דאליטות הינו בריאה דאליטות כטודע כי ישו"ת הם חילוניות דז"א אלא שאפשר ששחין דז"א הם כל המוחין דג"ר דז"ק ולפיכך נקרא פנימיות דבריהם כי בריאה דאליטות הם הג"ר דכל פרט ובמלת ישראל נמשכו מוחין דרוח דבריהם ובמלת אחד נמשכו מוחין דנח"י דבריהם אבל מוח דאבא שהם הג"ר הג"ק אג"י אינם אלא מוחין דז"ק הג"ק חילוניות דאליטות ר"ל ו"ק דג"ר דאבא שהם בריאה דאליטות והם מוחין שלמים בערכם אלא שבדרך כללות האליטות יקראו ו"ק בערך דבריהם הכולל הג"ק אימא ו"ק בערך האג"י הג"ק אבא ג"ר :

נמצא שכל אותם המוחין בין דאבא בין דאימא נמשכים בק"ס כי כולם נק' מוחין דז"ק ונק' מוחין דאימא ואח"כ נעמידה נמשכים מוחין דז"ק ונק' מג"ר דז"א וכולם נק' מוחין דג"ר ונק' מוחין דאבא :

בז גם אפשר לומר כי המוחין דאימא הם המוחין דז"ק דג"ר דז"ק כנז"ל והמוחין דאבא הם מוחין דג"ר דג"ר דז"ק וכנגדם נמשכים מוחין כפולים לבריאה דאליטות והם ממש דוגמת התפילין דיד שהיא בבריהם ותפילין דראש דאליטות וכל א' מלוה כפ"ע הו"ה שלימה כלולה ממוחין דז"א. הארבעה ע"ב דרס"ח נילונין האבררין ועולים בשמם הם בירורי ארבע טוק' דב"ן הע"ב בירורי טוק' דג' דכורין עתיק ואבא וז"ל שהם חלקי הב"ן המזכר עם המ"ס שגופם שדכורין והם"ג חלקי בירורי הב"ן דטוק' דעתיק ואימא וטוק' דז"א הכוללת. והמ"ה בירורי הב"ן דאריך וס"ס ויעקב וסב"ן בירורי הב"ן דטוק' דז"א ותכונה דתל המוחין דז"ק דגדלות הנמשכים בק"ס שהם ד' יס"ד דע"ב ס"ג מ"ה כ"ן ד' מוחין חו"ב וחז"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד' מוחין חו"ב וחז"ג דבינה נראה כי הד' יה"י מלאים הם מוחין דחכמה דארבעה פרטופים שנכתר שהם עתיק וטקביה וא"א וטוק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרטופים המזכר לחלקי המ"ה מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטופים המזכר לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנזירות דדעות דחלקי הב"ן דפרטופים המזכר :

הגהות ספר הזוהר מפורשיש זל

דרוש א (צ"ד ע"א) עמ"ס גם ה"ח ברכות שיש מן ברכת עמי ר"ב ע"ס הוא זה ול"ל מן ברכת הכותן לשבי ט' וכן היא הגירסא בספר הכותב י"ן ובספר פ"ח. ע"ס עמ"ס וכנגד ה"ח אזכרות שיש בשירת הים וסם ביארנו סודם ופ"ס ג"כ שהם כז"ל דעשיה והם ט' דאור ישר וט' דאור חזור :

עיש עמ"ס ואמנם הם סוד תרי עימין ר"ב ותרי אודינין ותרי טקבי דחוטמא. ופומא ע"ס בסוד מש"ה ויבא לו י"ן וישה ר"ב דאחרי ביה מיא יפ"ס. עוד שם על מה שאמר כטין זיווג תפירת ומלכות ר"ב כי כבר ידעת כי כל בחינת זיווג הכרבת המלום והבהנין הוא זיווג חילוניות הטולמות וחיותם שהוא זיווג סדירי דלא פסיק לעלמין ופל קן אלל השני יסודות שלהם יחד במילת ברוך כי שניהם לעולם כזיווג. דרוש ג' משפר האליטות עמ"ס גם היא מלאה באלף כזה וא"י ר"ב כן הוא כס' ע"ת סוף מלא. דרוש א' משפר התפילין עמ"ס שם יהו"ה במילוי אלפין אשר כז' כחי' שבו ר"ב ושם אה"ה דהס"ן הוא כתר שנת"ת דז"א והוא נשמה אל הו"ה דהס"ן שבו"ת שבו. דרוש א' מסדר התפילה עמ"ס ברוך שאמר עד יזלר אור ר"ב אז נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לבחי' הדוחות שהם פנימיות דיתירה ואלו אלו מעלין כו' ע"ס עמ"ס והמלית אדחל ר"ב אלא שגראה דלילית קטן גם הוא בחי'אג"ס ס' טונה י"ן ד"ג ע"ס :

ולולי דמסתפינא הייתי אומר רמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כגודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנתנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לבד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר נהר שלום הנ"ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לבד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לבד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לבד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

הנז' בדרוש הציצית הם ע"ד הנז' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פריצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפריצופים הנז' לחלקי הב"ן שבהם דהיינו למ"ה רב"ן ע"ד הנז' באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י רב"ן דמ"ה ורב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לבד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [דג'ר] א"ה דקס"א, זהו רמז בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה אז יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי"ה בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ז' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבות ושעל המטה ובערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם וז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לרכו"ן דמוח בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לכינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמביא בדחיית כל המוחין בעמידה בהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

כ"ח ע

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש בינה וחו"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א, שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה, ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר השרשים הם באים משורש החכמה (פ"א אף שלא נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש משורש שכנגדו בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא עוד אלא יש להכריח שמשתלקים גם הם בסוד מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דכינה דזו"ן עד הזו"ן ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה שהביא ראיה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"ו ובכללם הת"ת שהוא עיקר הוא"ו, ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק' שהיא כחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

ט"ו ע"ב

אחור החכמה

מחית 1234567

וכ"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכרעיות וזקיפות הוא מה שכיררתי האוכל מתוך הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

מט. אך צריך להבין מהיכן נמשכין שרשי המוחין, דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"ו בו שרשי המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם בכל שורש מהם עתיק ועליו מלבשת נוק' שלו ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת הנכנסים בתוך גוף שורשי המוחין של ז"א, ות"ת של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם ה"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי המוחין. ובוה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א וישסו"ת וגם בזווגי זו"ן ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך שם ע"ב מחסר דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם, ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום שכתוב שם שאו"א וישסו"ת דזו"ן [שהם] חב"ד דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

פד. המוקף הערה מהרב המחבר ולה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שד"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של בינה וחו"ג דז"א הם מלבישים מכתוץ על חכמה דכתר דז"א, והם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו בינה וחו"ג דכתר דז"א, כל בחינה לכתונה המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזו"ן דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחו"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצרתי (מדפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.